

stiger uitwerking. Zoo gaat het; ieder acht zijn uil een valk, maar *in casu* hebben we het over „De Gekroonde Valk”. Men kan zelfs opmerken: dusdanig effect ondervindt men niet uitsluitend van *dit*, maar in het algemeen van *het* bier. Maar over zulk een opmerking zou heel wat te redeneeren zijn. *In casu* had ik en ieder van ons 700 slechts te oordeelen naar één gegeven; *datum est* VAN VOLLENHOVEN'S Stout. En daarvan nu kon ik, uit kracht van vooreerst drie maanden opzettelijke ernstige proefneming, niet anders erkennen dan dat het op de kinderen van mijn Herstellingsoord te Wijk aan Zee een allervoortreffelijkste uitwerking in voedingswaarde had.

En om nu met een enkel woord op een zinsnede sub 1°. terug te komen, het volgende: de Directie der Brouwerij had met zóó milde hand mijn inrichting van bier voorzien, dat ik, in alle opzichten er over voldaan, aan de burgerlijke beleefdheid *mocht* voldoen, haar persoonlijk mijn dank te betuigen. Het was bij die gelegenheid, dat ik o. a. inzage ontving van een professoraal schrijven, een verklaring van een onzer meest gevierde Nederlandsche hoogleeraren, welke collega DE JAGER van Ternaard zich wel wachten zal verdacht te maken zooals hij het die van ons 700 geneeskundigen deed! Want een verdachtmaking lag in zijn schrijven, gepaard aan een zonderlingheid: negeeren namelijk van analyses. *Allons!* een analyse als die van onzen hoogleeraar Dr. J. W. GUNNING werpt men maar niet zoo weg als ware dat cijfergegochel. En evenmin die van EUG. LEBAIGUE te Parijs. Van Parijzenaars gesproken, de professoren VERNEUIL, TARNIER, PETER, LANNELONGUE, de 3 MONOD'S, PAUL RECLUS e. a., die VAN VOLLENHOVEN'S Stout hebben onderzocht en aanbevolen, zet men maar niet op zij, als lieten ze zich in met wat men in het Hollandsch noemt: reclame-geknoui.

Mij doet het genoegen dat, behalve op hun gezag, door mijn persoonlijke waarneming VAN VOLLENHOVEN'S Stout proefondervindelijk mag worden erkend als een drank van „bijzonder versterkende voedingswaarde”. En collega DE JAGER van Ternaard mag zich verzekerd houden dat geen der 700 geneeskundigen zoo maar klakkeloos *pour les beaux yeux* van „De Gekroonde Valk”, zijn naam heeft neergeschreven ter gunste van haar bier; ieder zal er in eigen praktijk wel de goede eigenschappen van hebben leeren kennen.

Dat de Brouwerij al die namen geboekstaafd heeft tot een reclame; wat brouwt dat ons? *Zij* moet, *qua* industriële onderneming, haar belangen het beste weten en doen veld winnen. *Ons* belang is onze roeping: de lijdende menschheid te helpen, de volksgezondheid te bevorderen. Beide dienden we door met onzen naam vertrouwen te schenken in VAN VOLLENHOVEN'S Stout; het gaat niet aan ons deswege met de qualificatie „ongepast” af te straffen als Stout(e) jongens.

Der Redactie dank voor haar gastvrijheid.

Amsterdam, 12 Januari 1896.

E. J. DE VRIES, Arts.

Geachte Redactie!

In het stukje getiteld: enuresis nocturna als gevolg van belemmerd ademhalen door den neus, schreef ik, dat ik niet in staat was statistieken te

berde te brengen. Heden ontdekte ik in de kortelings verschenen laatste aflevering van het *Zeitschrift für Ohrenheilkunde* een referaat, dat in deze leemte kan voorzien. Daarom verzoek ik de Redactie van dit *Tijdschrift* dit uittreksel in haar blad op te nemen.

GRÖNBECK in Kopenhagen, heeft in het *Arch. f. Laryng.* Bd. II een stuk gepubliceerd, handelende over 198 gevallen van adenoïde vegetaties. Hierbij vond hij 26-maal (13 pCt.) enuresis nocturna, bij verscheidenen van deze ook enur. diurna. In 23 van deze gevallen verdween de kwaal door wegneming der vegetaties en de daardoor verkregen vrije passage van lucht door den neus. Enkele gevallen recidiveerden waardoor de neuskeelholte opnieuw verstopt raakte. Hiermede keerde ook de enuresis terug om na herhaling der operatie opnieuw te verdwijnen. Op grond van deze ervaring raadt de Schrijver aan, bij enuresis steeds op het vrij zijn van den neus en vooral op de adenoïde vegetaties, als de meest voorkomende oorzaak van belemmering, te letten.

Amsterdam, 16 Januari 1896.

Dr. P. J. MINK.

— ❖ —

BERICHTEN.

B U I T E N L A N D.

COLUMBIA. — **Serum-behandeling.** Volgens de *Sem. Médicale* heeft Dr. DON JUAN DE DIOS CARASQUILLA aan de Academie te Bogota medegedeeld, dat hij in 15 gevallen van lepra met een serum-behandeling goede uitkomsten bereikt had. Als dat steek houdt, zal de menschheid voor de tweede maal een JUAN DE DIOS hebben te vereeren.

LONDEN. — **De cholera in Egypte.** *The Brit. med. Journal* (p. 106) is niet gerust omtrent de thans sluimerende epidemie in Egypte. De mortaliteit van 90 pCt. wijst er op, dat de genezende ziektegevallen nooit tot kennis van de autoriteiten komen; en zelfs de sterfgevallen moeten zeer in het oog loopen, wil men er melding van maken. Zoo was een oude man volgens de Egyptische doktoren (onwaardige erfgenamen van de geleerde artsen der Pharaonen!) aan chronische dysenterie gestorven, maar binnen weinige dagen stierven twee zijner drie kinderen aan cholera. Het blad dringt aan op belangrijke versterking van het Europeesch geneeskundig personeel.

Volgens de *Allg. med. Ctrz.*, n°. 5, is ook te Alexandrië een geval voorgekomen. In Galicië en in Rusland is de ziekte nog niet geweken.

PARIS. — **Prix Baron Larrey.** Het legaat van Baron LARREY (zie vorig nommer) geeft niet een rente van 25.000 frcs., maar bestaat uit die som.

— **Candidaten voor de onsterfelijkheid.** In plaats van baron LARREY hebben zich voor de Académie candidaat gesteld JAVAL en LE ROY DE KERANIOU. In plaats van PASTEUR wenscht DE LAPPARENT zitting te nemen (*Progr. Méd.*, p. 30).